

436.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1931 r.

o rozszerzeniu granic miasta Międzyrzecza w powiecie radzyńskim, województwie lubelskim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Włącza się:

- a) z gminy wiejskiej Misie w powiecie radzyńskim, województwie lubelskim wieś Tuliłów wraz z gruntami dóbr międzyrzeckich o łącznym obszarze 980 ha, wieś Rzeczyce o obszarze 344 ha;
- b) z gminy wiejskiej Zahajki w powiecie radzyńskim, województwie lubelskim wieś Wysokie o obszarze 394 ha, wieś Stołpno wraz z gruntami dóbr międzyrzeckich o łącznym obszarze 619 ha,

i włącza się je do gminy miejskiej Międzyrzec w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

437.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291) po ustępie 2 dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Oficerom i szeregowym, biorącym udział w ćwiczeniach (koncentracjach) formacji wojskowych poza swym garnizonom, a nie należącym do

tych formacji, przysługują diety w wysokości i wedle zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu tylko za czas od dnia wyjazdu z miejsca garnizonu do dnia przybycia do formacji, odbywającej ćwiczenia, oraz od dnia odjazdu z powyższej formacji do dnia powrotu do swego garnizonu. Ograniczenie to nie odnosi się do oficerów i szeregowych żandarmerji, pełniących w rejonach ćwiczeń (koncentracji) służbę bezpieczeństwa”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

438.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 7 kwietnia 1931 r.

w sprawie warunków, uprawniających robotników zatrudnionych we Francji, Belgji, Czechosłowacji, Austrii, Rumunji oraz na obszarze W. M. Gdańska do zasiłków przewidzianych ustawą z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 235) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządza się co następuje:

§ 1. Czas trwania stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w ust. 1 art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, a położonych na terytorjach: Francji, Belgji, Czechosłowacji, Austrii, Rumunji oraz W. M. Gdańska, zalicza się bezrobotnym, którzy objęci są paragrafem 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 360) z tem, że dla tych bezrobotnych, którzy ostatnio przed zgłoszeniem roszczenia do zasiłków byli zatrudnieni na terytorjach wymienionych powyżej, jako podstawa wymiaru zasiłków, przyjęty będzie zarobek tygodniowy ustalony w sposób przewidziany w § 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Zarobek tygodniowy robotników, wymienionych powyżej, ustala się stosownie do zarobku, otrzymywanego przeciętnie za pracę przez ostatnie 3 miesiące przed rozwiązaniem stosunku najmu pracy lub przez krótszy okres czasu, o ile robotnik bezpośrednio przed zgłoszeniem roszczenia o zasiłki zatrudniony był na terytorjach, w § 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych, przez niepełne 3 miesiące. Jeżeli bezrobotny w tym czasie z powodu braku pracy nie przepracował liczby godzin pracy, normalnej dla jego zawodu i miejscowości i dlatego